

omdat, al overtuigen de woordvoerders elkaar niet, toch de lezers, de arbeiders, zich
^{er} een meening kunnen vormen. Daarom ^{verzoek ik opname voor} een kleine bydrage tot deze discussie.

Er wordt gesproken van een revolutionaire groep als stuwkracht voor de acties
van arbeiders. Natuurlijk is er altijd verschil tusschen meer actieve, of verder
overtuigde, of bezadigder, of flauwhartiger elementen, en onderling werken ze altijd
tegen elkaar in. Maar een groep van revolutionaire elementen, moet en kan die als
stuwkracht in een groote ^{massa} passieve massa, deze ^{tot} revolutionaire actie brengen?
Als die massa zich passief laat stuwden, ^{kan dan} in die actie ^{eenige} ~~overige~~ innerlijke kracht
ontwikkelen? Altijd als er een mooie groote strijd gestreden werd, bv. in groote stakingen,
opsteede in alle deelnemers een eigen vaste wil tot strijden, een kracht tot volharden,
die in hen zelf lag, en daardoor konden zij volhouden in de moeilijkste omstandigheden.
Intreedt die eigen wil en volharding, worden zij alleen maar meegesleept door een
overwinnende minderheidsgroep, dan mist die beweging innerlijke kracht en zal ^{weldra} ~~ze~~
ineenzakken. Zulke een actie blijft beter ongedaan. In die opvatting van de
revolutionaire groep, die de massa stuwt, zit nog ^{iets van} de oude leidersgedachte, ^{nl. dat} ~~de~~
de massa ~~kan~~ door een actieve minderheid bereijde moet worden. Revolutionairen
kunnen vruchtbare acties ^{wel} ~~alleen~~ voorbereiden, ^{nl.} door intensieve propaganda onder
hun kameraden, door inzicht, zelfvertrouwen, zelfbewustzijn te wekken, waaruit
van by allen de ~~wil~~ ^{kracht} tot actie kan ontsaan.

Is het gewenscht, dat de revolutionair denkende arbeiders in een bedrijf zich
tot een groep aaneensluiten en als zoodanig handelen? Dit lijkt vanzelfsprekend,
als men ~~aan~~ de overigen als een passieve massa slaafkoppen ^{beschouwt} ~~ziet~~, die heelemaal
niets denken. Maar die anderen zijn evengoed menschen met denkbereiden en
eigen opvattingen; ^{als een rev. groep ze wil meeslepen, dan juist,} ~~zij~~ willen niet meegaan en bieden weerstand
tegen de rev. propaganda. Vormen de rev. arbeiders een groep, dan is het de meest

tegen gaan vormen. En daarmee ~~in het bedrijf~~ ^{in partijen,} zijn de arbeiders weer netjes
verdeeld en gesplitst, tot vreugde van de bourgeoisie. Het is juist de taak van
revolutionairen, om de eenheid van de arbeidersklasse te propageeren en te
vorderen met alle macht. Zij hebben er op te wijzen, dat de arbeiders alleen
in klasse-eenheid kunnen strijden, alle arbeiders van het bedrijf, en daarbij hun
maatschap van bonden en partijen en richtingen vergeten voor het alles over.
Zoo ging het ook by elke groote spontane strijd.
Eigen belang van een te zijn als klasse. (Dit is het fundament van de komende
het is een strijd van klasse tegen klasse, niet de strijd van een partij of groep.)
groote bevrijdingsstrijd); En zullen nu dese zelfde revolutionairen zich zelf
in een bond of groep van ~~de klasse of partij~~ de klasse, van het geheel af
sonderen? Zij moeten zijn de woordvoerders, de propagandisten van de eenheid
van de arbeidersklasse in haar akties, niet de stichters van een nieuwe leidersgroep.
Zij kunnen dit door steeds als leden van de massa, van het geheel, ~~te~~
op te treden en te propageeren.

Een lezer.